

عنوان مقاله:

دیوان کیفری بین المللی و معیار شدت مندی؛ از چالش های نظری تا اشکالات عملی

محل انتشار:

پژوهشنامه حقوق کیفری، دوره 11، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

زهره ساعدی - Assistant professor of faculty of economic and social sciences, department of law, shahid chamran University of Ahvaz

آزاده صادقی - Assistant professor of law and political sciences faculty, university of Mazandaran

خلاصه مقاله:

یکی از مکانیزم‌های مهم برای قابل پذیرش بودن یک وضعیت یا قضیه در دیوان کیفری بین‌المللی، معیار شدت مندرج در ماده ۱۷(۱)(د) اساس‌نامه رم است. عدم تعریف این معیار در اساس‌نامه باعث شده است که نهادهای دیوان مولفه‌هایی برای تشریح آن منتشر نمایند و ابهام آن را بر دارند. اما این معیار، در خود چالش های نظری دارد که نیل به اهداف دیوان را با دشواری مواجه می‌نماید. در کاربست این معیار نیز برخی ناهماهنگی‌ها دیده می‌شود و گاهی مصلحت بر عدالت تغلیب می‌یابد. در این پژوهش، به چالش‌های نظری و اشکالات عملی این معیار پرداخته شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که در کاربست معیار شدت مندی، رویکرد واحدی اتخاذ نشده است و میان نهادهای دیوان در تشریح این معیار اختلاف نظر وجود دارد. این مساله باعث اتخاذ تصمیماتی شده است که در عادلانه بودن آن‌ها تردیدهای اساسی وجود دارد و مشروعیت دیوان را با چالش مواجه می‌سازد.

کلمات کلیدی:

International Criminal court, gravity criteria, expediency, Justice, situation, case

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2007367>

